

Vi er kaldet til mission – også i Vestens 2024!

Af Heidi Braüner Stenholt Bækgaard, bestyrelsesmedlem i iunge

Vi har i dagens Danmark travlt. Vi har næsten altid noget at give os til, hvad enten det er studie, arbejde, venner, familie m.v. Når vi har så travlt, hvordan er det så lige at vi finder tiden og engagementet for at aktivt deltage i noget som Gud har kaldet os ind i – nemlig sin mission? Helt fra Abraham til Jesus og missionsbefalingen til i dag gælder det, at vi som kristne er kaldet til at deltage i Guds store mission. Spørgsmålet er bare, hvordan det ser ud i 2024.

New York er byen som aldrig sover, og selvom det lyder som en kliche, er det virkelig sandt (tro mig, jeg boede i hjertet af Manhattan i to måneder) – så hvordan driver man mission et sted, hvor travlhed nærmest er blevet lig prestige, og hvor newyorkere med hastige skridt går over for rødt for hurtigt at komme videre i deres travle hverdag? Hvordan kan man række ud til storbyens racere, som altid ligger i overhalingsbanen, og hvor det føles som om der ikke er plads, tid eller prioritering til spørgsmål om tro?

Det at storbymennesket anno 2024, både i USA såvel som Danmark, ikke på samme måde som årtier tilbage har en åbenhed overfor det mellem himmel og jord gør, at man som kirke må genoverveje den måde man deler evangeliet på. I 60'erne og 70'erne skete der bl.a. gennem hippiebevægelsen store vækkelser – både i Danmark og i USA. Dengang var det mennesker som generelt var spirituelt søgende, og dermed havde en åbenhed overfor det som ikke altid er logisk at forstå, som blev omvendt. At modtagerne til evangeliet besad disse karakteristika, medførte at missionsstrategien overfor denne gruppe blev tilpasset så det talte ind i målgruppens liv.

Timothy Keller var i mange år præst i en kirke i hjertet af Manhattan, og dermed beskæftigede han sig meget med storbymission og erfarede gennem årene hvilke udfordringer kirken i det sen/postmoderne samfund står overfor. Gennem den inspirerende bog ”Sådan når vi Vesten igen” af T. Keller italesætter han, hvordan at kirken nu befinder sig i en verden, hvor antagelsen om noget transcendent ikke længere er universel. Det er altså ikke længere en almen tanke, at der findes højere magter end mennesket selv. Dette er særligt gældende i vestlige lande, hvor evolutionsteorien gennem et århundrede har vundet indpas som den nye virkelighed og forklaring og erstatter dermed behovet for at tro på nogle oppe på en sky.

Det, at den vestlige verden og dermed storbyer som fx New York i større og større grad bliver postkristne, postreligiøse, postagnostiske gør, at de metoder som kirken som helhed i århundreder har benytter på tværs af kontinenter, og som i stort omfang tog udgangspunkt i den generelle erkendelse af noget transcendent, nu må nytænkes. Metoderne i mission må nytænkes til en sekulariseret verden – en udfordring som kirken ikke tidligere i historien har stået overfor. Derfor er dette utrolig vigtigt, at vi som kirke bliver skarpe på. Vi må blive skarpe på, hvordan vi i Danmark, hvor flere og flere melder sig ud af folkekirken, fortsat kan drive mission med metoder som gør det relevant for omverdenen.

Dette er absolut ikke let, det er udfordrende netop fordi det er nyt, men ikke desto mindre må vi konstatere, at det er den verden, vi nu lever i, og vi er kaldet til at være lys i verden, og at pege på ham som er verdens lys. Med det nyeste initiativ fra iunge forsøger vi at give unge kristne erfaringer med netop storbymission i en sekulær kontekst. Dette gør vi med Missionspiloterne i New York, som i store træk minder om vores program Missionspiloterne i Jerusalem, men hvor lokationen nu er rykket fra det ultramultireligiøse samfund i Israel/Palæstina til det sekulære New York. Programmet står på to ben – jødemission og storbymission. NYC er den by udenfor Israel, hvor der bor flest jøder, og der bor faktisk flere jøder i NYC end i Jerusalem. Udover jødemission har programmet også et stort fokus på at vise missionspiloterne hvordan man driver storbymission i verdens hovedstad, hvor oplevelserne forhåbentligt kan blive til inspiration, hvordan Gud

kan bruge en i hans store mission, og hvor man kan udfordres på at lære at navigere i den diversitet mission har.

Spørgsmål til refleksion:

Hvordan er Guds mission forskellig i Danmark til andre steder i verden?

Har du mødt den kristne kirke andre steder end i Danmark? Fortæl om dit møde, og hvordan det var anderledes end det du kender i Danmark.